ජාතික දිනය
தேசிய தினம்
NATIONAL DAY

ජනාධිපති කාර්යාලය
පුස්තකාලය

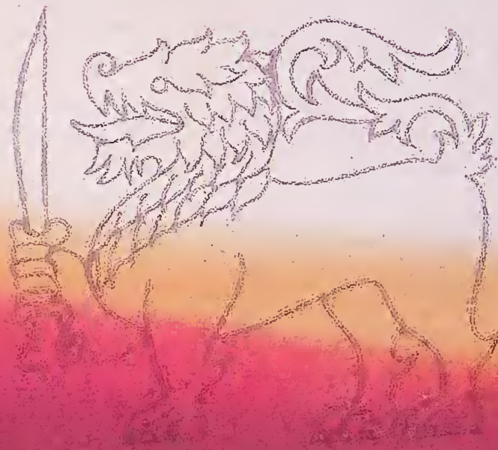

2003

26/08/2023
ජනාධිපති ලේකම් කාර්යාලය
MAR 2003
පුස්තකාලය

ජනාධිපති කාර්යාලය
පුස්තකාලය

ජාතික දිනය
தேசிய தினம்
NATIONAL DAY
2 0 0 3

නාධිපතිතුමියගෙන් -
From the President

අපගේ මෙම 55 වැනි ජාතික දිනයේ දී මෙරට මෙන් ම විදේශයන්හිත් වෙසෙන සියළු ශ්‍රී ලාංකිකයන් වෙත මාගේ සුභපැතුම් පළකර සිටින්නේ ඉතා ප්‍රීතියෙනි.

අධිරාජ්‍යවාදී පාලකයින්ගෙන් නිදහස ලබාගැනීමට ධෛර්යයෙන් ක්‍රියා කල හා ඒ වෙනුවෙන් ඉමහත් පරිත්‍යාගයක් කළ නිදහස්කාමීන්ට අපගේ ප්‍රණාමය පුදකිරීමට මෙන්ම, 1948 වසරේ සිට අප ලද ජයග්‍රහණ හා අප මුහුණ පෑ පසුබෑම් ගැන සිතා බලන්නටත් නිදහස් සමරු දිනය උචිත අවස්ථාවකි. එමෙන් ම ගත වූ 55 වසර තුළ අප නිදහසේ වීරවරයින්ගේ සිහින කොතරම් දුරට සැබෑ වී ඇද්ද යන්න මැන බැලීමට මෙය අවස්ථාවයි.

අපගේ 50 වැනි නිදහස් දිනයේ දී මාගේ කථාවේ දී මා කළ මෙම ප්‍රකාශය මට සිහිපත්. වේ : ජාතිය ගොඩනැගීමේ අත්‍යාවශ්‍ය කාර්යය කිරීමට අපි අසමත්වීමු. අප මේ ගමනට ඉදිරිපත් වූවායින් පසු නියම මාර්ගයෙන් පිට පැන නිරර්ථකව ඒ මේ අත ගොස් ඇතිවාක් මෙන් ම අධෛර්යමත්ව පැකිලෙමින් සිට ඇත. මේ අතරතුර ආසියාවේ අපගේ අසල්වැසි රටවල් හා වෙනත් රටවල් සමගිසම්පන්න හා ශක්තිමත් ජාතීන් ලෙස හිස ඔසවා ඇත. මෙම රටවල විවිධ ආගම් අදහන හා භාෂා කථාකරන විවිධ ජනවර්ග වලට අයත් ප්‍රජාවෝ සමගි සම්පන්නව වාසය කරති.

අවුරුදු 2500 කට අධික ඉපැරණි උතුම් උරුමයකට හිමිකම කියන ශ්‍රී ලාංකිකයින් වන අපි, අපගේ ශක්තීන් වැඩිදියුණු කොට ගනිමින් නවීන වූ ස්වාධීන හා බහුවිධත්වයට ගරු කරන්නා වූත් ජාතියක් බවට පරිනාමය වීමට අසමත්වී ඇත්තෙමු. ගත වූ කාලය තුළ මෙම ප්‍රශ්නය නිරාකරණය කර ගැනීමට අසමත්වීම නිසා අප අතර පැවති ගැටුම දරුණු ප්‍රචණ්ඩකාරී සන්නද්ධ අරගලයක් ලෙසට විපරිත ස්වරූපයක් ගෙන වැඩිණ. අපි බොහෝ විදේශීය ආක්‍රමණවලට මුහුණ දී ඇත්තෙමු. නමුත් ඉකුත් දශක දෙක තුළ අප මුහුණ පෑ අන්‍යොන්‍ය විනාශකාරී සන්නද්ධ අරගලය අප මුහුණ දුන් අතිශයින් ම කුරිරු හා විනාශකාරී අරගලය බව වත්මන් පරම්පරාව වටහාගනු නිසැක ය.

යුද්ධය පිළිබඳ මතකය ඉතිහාසයට නතු කොට තබා, හැම පුද්ගලයකුගේ මෙන් ම සියළු ප්‍රජාවන්ගේ අයිතිවාසිකම් හා අපේක්ෂාවන් මල්ඵල ගැන්වෙන අනාගතයක් කෙරෙහි සිත යොමු කිරීමට අප සියළු දෙනාට කාලය එළඹ තිබෙන බව සඳහන් කරනු කැමැත්තෙමි. සන්නද්ධ අරගලයට සාකච්ඡා මගින් විසඳුමක් ඇති කර ගැනීමට ශ්‍රී ලංකාවේ ආණ්ඩු වසර ගණනාවක් තිස්සේ ම තැත් කොට ඇත. වත්මන් සාම ප්‍රයත්නය මෙම අරගලය ඇතිවීමෙන් අනතුරුව දරනු ලබන හයවන ප්‍රයත්නයයි.

මෙවර ප්‍රයත්නය සාර්ථක කරගැනීමට නම්, ත්‍රස්තවාදයේ මුල් හේතු හඳුනාගෙන ඒවාට පිළියම් යෙදීම මාර්ගයෙන් විසඳුමක් ඇති කරගත යුතු ය. මෙසේ ඇති කර ගන්නා වූ විසඳුම මුළුමහත් ජනතාවගේ ම පිළිගැනීමට ලක්විය යුතු අතර, එයින් සියළු ශ්‍රී ලාංකිකයන්ගේ අයිතිවාසිකම් ආරක්ෂා විය යුතු ය. රටේ නොබෙදුනු බව හා ජනතාවගේ ස්වෛරීත්වය ආරක්ෂා කෙරෙන ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී රාමුවක් තුළ විසඳුම ඇති කර ගැනීම අත්‍යවශ්‍යය. අප්‍රමාදව ම හර ප්‍රශ්න සාකච්ඡා කරන බවට සාම කථා බහේ නියැලි සියළු පාර්ශවයන්ගෙන් අපට ස්ථිර සහතිකයක් ලැබීම අවශ්‍යය. සාම ක්‍රියාවලියට සම්බන්ධ සියළු පොරොන්දු රජය විසින් ඉටු කර ඇතත්, අනෙකුත් පාර්ශවය විසින් මේ සම්බන්ධයෙන් සම්පූර්ණ සහයෝගය දක්වා ක්‍රියා කර නැත.

ශ්‍රී ලංකා රජය හා එල්.ටී.ටී.ඊ. සංවිධානය අතර සාම සාකච්ඡා සිදුකරගෙන යනු ලබනත් එල්.ටී.ටී.ඊ. සංවිධානය විසින් යුද්ධය සඳහා ළමුන් බඳවා ගැනීම තවදුරටත් සිදුවන බවට හා වෙනත් මානව හිමිකම් උල්ලංඝනය කිරීම පිළිබඳ සිත් කළඹවන සිද්ධීන් වාර්තා වේ. මම එල්.ටී.ටී.ඊ. සංවිධානයෙන් මේ අවස්ථාවේ විශේෂ ඉල්ලීමක් කරනු කැමැත්තෙමි : සන්නද්ධ අරගලය සඳහා ළමුන් බඳවා ගැනීමෙන් කරුණාකර වළකින්න. කුමන ප්‍රජාවක වුවත්, කුමන රටක වුවත්, ඇත්තවශයෙන්ම කියතොත් මුළුමහත් ලෝකයේ ම වුව ද මහානර්ඝ වස්තුව වන්නේ ළමා පරපුරය.

යම් ප්‍රජාවක උරුමය හා සංස්කෘතිය අඛණ්ඩව ඉදිරියට ගෙන යා හැක්කේ එහි බාල වයස්කාර දරුවන්ට සාමාන්‍ය ළමා ජීවිතයක් නිදහසේ ගතකිරීමට අවස්ථාව ලැබුණොත් පමණකි. ඔවුන්ගේ සියළු මූලික අයිතිවාසිකම සහතික කරනු ලැබ, ප්‍රමාණවත් අධ්‍යාපනයකිනුත් ඔපවත්ව ඔවුන්ගේ පෞරුෂය නිර්බාධිතව විකසිතවීමට සැලැස්වීමේ හැම අවස්ථාවක් ම ඔවුන්ට හිමිවිය යුතු ය. එවිට ඔවුහු ඵලදායී ජීවිත ගත කිරීමේ හැකියාවෙන් හෙබි වගකීමෙන් හැඟීමෙන්, යුත් වැඩිහිටියන් ලෙස වැඩෙනු ඇත.

වසර 55 කට පෙර අධිරාජ්‍යවාදයේ විලංගු ගලවාගෙන අභිමානවත් අනාගත ජාතියක් ගොඩනැගීමේ වගකීම අපි අතට ගත්තෙමු. එම මොහොතෙහි අපගේ නිදහස සඳහා වීරෝධාර අරගලයක යෙදුණු අප ජාතිමාමකයින්ගේ සිත්සතන් තුළ සෞභාග්‍යමත් ආර්ථිකයක් ගොඩනැගුනු හා ප්‍රීතිමත් ප්‍රබුද්ධ ජනකායක් වෙසෙන සාමකාමී දේශයක් ගැන මනරම් දර්ශනයක් මැවී තිබිණ. අප එම සිහිනය සැබෑ කරගත යුතු ය.

අනාගත ශ්‍රී ලංකාව පිළිබඳ ඒ ලස්සන සිහිනයේ බලාපොරොත්තු අද අප යිතේ නැවත දල්වා ගනිම.

- චන්ද්‍රිකා බණ්ඩාරනායක කුමාරතුංග

ජනාධිපති

எமது இந்த 55 ஆவது சுதந்திர தினத்தை முன்னிட்டு உள்நாட்டிலும் வெளிநாடுகளிலும் வாழுகின்ற சகல இலங்கையர்களுக்கும் எனது அன்பான வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்வதில் நான் பெருமகிழ்ச்சியடைகிறேன். இன்றைய தினம் நான் உங்களுக்கு விரும்புவதெல்லாம் சமாதானம், மகிழ்ச்சி, வளமான வாழ்வு என்பனவேயாகும்.

தேசிய தினமானது, எமது காலணித்துவ ஆட்சியாளர்களிடமிருந்து சுதந்திரத்தைப் பெறுவதற்காக அநேகம் உழைத்து, அர்ப்பணித்தவர்களுக்கு அஞ்சலி செலுத்துவதற்கும்; 1948 இல் இருந்து எமது அடைவுக்களையும் தோல்விகளையும் மீட்டிப்பார்ப்பதற்கும் சந்தர்ப்பத்தை அளிக்கின்றது. இந்த 55 வருடங்களுக்குப் பின்னர் எமது சுதந்திரப் போராட்ட வீரர்களது கனவுகள் எவ்வளவு தூரம் யதார்த்தமாக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை மதிப்பிடுவதற்கும் இது ஒரு சந்தர்ப்பத்தையளிக்கிறது.

50 ஆவது சுதந்திர தினத்தின்போது எனது உரையில் நான் குறிப்பிட்ட விடயம் ஒன்றை ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். **"தேசத்தைக் கட்டியெழுப்புகின்ற அத்தியாவசியமான பணியில் நாம் தோல்வியடைந்து விட்டோம். நாம் எமது பாதை நெடுகிலும் வளைவு, நெளிவுகளுக்கும் தடுமாற்றங்களுக்கும் உட்பட்ட வேளையில் ஆசியாவிலும் ஏனைய நாடுகளிலும் உள்ள எமது அயலவர்களான பல்வேறு இன, மத, மொழிபேசுகின்ற சமூகங்களைச் சார்ந்த மக்கள் அமைதியுடன் வாழக்கூடிய ஐக்கியமான தேசங்களை உருவாக்கி முன்னேறியிருக்கின்றனர்".**

இலங்கையர்களாகிய நாம், 2500 வருடங்களுக்கும் மேற்பட்ட கீர்த்திமிக்க பாரம்பரியத்திற்கு உரித்துடையவர்களாக இருந்தபோதிலும், எமது சக்திகளினூடாக நவீனமான, சுதந்திரமான, பன்மைத்துவம் மிக்க தேசம் ஒன்றாக பரிணாமம் அடைவதற்குத் தவறிவிட்டோம். கடந்த காலங்களில் இந்த விடயத்தைத் தீர்ப்பதற்கு நாம் தவறியமை ஏற்கனவே உள்ள சர்ச்சைகளை வன்முறைமிக்க ஆயுத போராட்டமொன்றாக உருமாற்றியிருக்கின்றது. நாங்கள் பல்வேறு அந்நிய ஆக்கிரமிப்புகளுக்கும் ஆளுகைகளுக்கும் உட்பட்டு இருந்திருக்கின்றோம். ஆனால் கடந்த இரு தசாப்தங்களாக நாம் முகங்கொடுத்த ஆயுதப்போராட்டமே இந்த தலைமுறை கண்ட மிகவும் மோசமான, அழிவு சேர்க்கக்கூடியதாக இருந்திக்கின்றது.

யுத்தத்தை புறந்தள்ளிவிட்டு, எமது அனைத்து சமூகங்களினதும் ஒவ்வொரு தனிநபரினதும் உரிமைகளையும், அபிலாஷைகளையும் அங்கீகரிக்கக்கூடிய எதிர்காலத்தை நோக்கி எமது பார்வையைச் செலுத்த வேண்டிய தருணம் இதுவாகும். ஆயுதப் போராட்டத்தை முடிவுக்குக் கொண்டுவந்து பேச்சுவார்த்தை மூலமான தீர்வொன்றை அடைவதற்கு தொடர்ந்து வந்த இலங்கை அரசாங்கங்கள் பல ஆண்டுகள் முயற்சி செய்திருக்கின்றன. தற்போதைய சமாதான முயற்சியானது ஆயுதப் போராட்டம் ஆரம்பித்ததிலிருந்து மேற்கொள்ளப்படும் ஆறாவது முயற்சியாகும்.

இச்சந்தர்ப்பத்தில் நாம் வெற்றியடைய வேண்டுமானால் பயங்கரவாதத்திற்கான அடிப்படைக் காரணங்கள் தீர்க்கப்பட்டு, தீர்வு காணப்படுவது அவசியமானதாகும். இந்தத் தீர்வு எமது அனைத்து மக்களினதும் அங்கீகாரத்தைப் பெறவேண்டும்; அத்தோடு, அனைத்து இலங்கையர்களது உரிமைகளும் பாதுகாக்கப்படல் வேண்டும். தீர்வானது சனநாயக கட்டமைப்புக்குள் அரசின் பிரிக்கமுடியாத தன்மை, மக்களின் இறைமை என்பவற்றைப் பேணியதாகக் காணப்படல் வேண்டும். சமாதானப் பேச்சுவார்த்தையின் போது சம்பந்தப்பட்ட அனைத்து தரப்பினர்களும் முக்கியமான விடயங்களைத் தாமதமின்றி கலந்துரையாடுவோம் என்ற உறுதியான உத்தரவாதம் எமக்குத் தேவைப்படுகிறது. சமாதான முயற்சிகள் தொடர்பில் அரசாங்கம் அதனது வாக்குறுதிகளை நிறைவேற்றியிருக்கின்றபோதிலும் அடுத்த தரப்பு இந்த விடயம் தொடர்பில் பூரணமாக ஒத்துழைப்பு வழங்கவில்லை.

அரசாங்கத்திற்கும் LTTE இடையில் தற்போது இடம்பெற்றுவரும் சமாதானப் பேச்சுவார்த்தைகளுக்கு மத்தியிலும் LTTE யினால் மேற்கொள்ளப்படும் சிறுவர்களைத் தொடர்ந்தும் படைக்குச் சேர்த்தல் மற்றும் மனிதஉரிமை மீறல்கள் தொடர்பான விசனம்தரும் முறைப்பாடுகளும் கிடைக்கின்றன. நான் LTTE க்கு விசேட கோரிக்கையொன்றை முன்வைக்க விரும்புகின்றேன். தயவு செய்து ஆயுதப்போராட்டத்திற்காக சிறுவர்களைப் படைக்குச் சேர்க்க வேண்டாம். சிறுவர்களே எந்தவொரு சமுதாயத்தின்தும், எந்தவொரு நாட்டினதும் உண்மையில் முழு உலகத்தினதும் பெறுமதிமிக்க செல்வங்களாகும்.

ஒரு மக்கள் சமுதாயத்தின் பாரம்பரியமும் பண்பாடும், அதனது சிறுவர்கள் இயல்பான, சுதந்திரமான சிறுவர் பராயமொன்றைக் கொண்டிருந்தால் மட்டுமே முன்னெடுத்துச் செல்லப்பட முடியும். ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பமும் அவர்களுக்குரியதாகவே இருக்க வேண்டும். தடையற்ற, மலர்ச்சியுடைய எதிர்காலத்திற்கு அவர்களது அனைத்து அடிப்படை உரிமைகளும் போதிய கல்வியுடன் உத்தரவாதப்படுத்தப்படல் வேண்டும். அதன் பின்னரே அவர்கள் பொறுப்புவாய்ந்த பெரியவர்களாக பயனுள்ள வாழ்க்கையை முன்னெடுத்துச் செல்ல இயலுமானவர்களாக வளருவார்கள்.

55 வருடங்களுக்கு முன்பு நாம் எமது காலணித்துவ விலங்குகளைக் களைந்து, எதிர்காலத்தில் நாம் தேசமொன்றாக மிளிரவேண்டுமென்று, இந்த சுதந்திரத்திற்காக ஆர்வத்தோடு போராடியவர்களிடம் அமைதியான நாட்டையும் வளமிக்க பொருளாதாரத்துடன் கூடிய சந்தோசமான, மகிழ்ச்சிகரமான மக்களையும் காணவேண்டுமென்ற நோக்குகளை நாம் பொறுப்பேற்றுக் கொண்டோம். நாம் அக்கனவைக் கட்டாயம் அடைய வேண்டும்.

இன்று இலங்கையில் அந்த நோக்கத்தை நாம் மீண்டும் ஏற்றிவைப்போம்.

சந்திரிக்கா பண்டாரநாயக்க குமாரதுங்கா
சனாதிபதி

It is with great pleasure that I extend my warm greetings to all Sri Lankans both here and overseas on this our 55th National Day. My fervent wish for you today is peace, joy and prosperity.

The National Day provides an occasion to pay respectful homage to those who worked and sacrificed much to gain Independence from our colonial rulers and to reflect on our achievements and failures since 1948. It is a time to assess how much of the dreams of our freedom fighters have been realised after these 55 years.

I recall saying in my address on the 50th Anniversary of Independence, "**We have failed in the essential task of nation-building. We have meandered and faltered along the path, whilst our neighbours in Asia and many other countries have forged strong and united nations in which peoples of various communities, of race, religion and language, live in harmony.**"

We Sri Lankans, who lay claim to a noble heritage of over two thousand five hundred years, have failed to build on our strengths and evolve into a modern, independent and pluralistic nation. The failure to address this issue during the past years has metamorphosed existing conflicts into a violent armed conflict. We have been subjected to many foreign invasions and conquests, but the armed conflict we have faced for the past two decades is the most brutal and destructive this generation has experienced.

It is now time for us all to put the war behind us and look to a future where we would recognise and respect the rights and aspirations of every individual and of all our communities. The Governments of Sri Lanka have tried for many years to reach a negotiated settlement to end the armed conflict. The current peace effort is the sixth one, since the armed conflict began.

If we are to achieve success this time, it is essential that the root causes of terrorism are addressed and solutions found.

These solutions must have the acceptance of all our peoples and the rights of all Sri Lankans must be protected. The solution must be sought within a democratic framework, enshrining the indivisibility of the State and the sovereignty of the people. We need a strong guarantee from all sections engaged in the peace talks that they will discuss the core issues without delay. Although the Government has fulfilled its promises related to the peace process, the other party has not cooperated fully on this issue.

Despite the ongoing peace negotiations between the Government and the LTTE, there are disturbing reports of continuing recruitment of children by the LTTE and other human rights violations, I wish to make a special appeal to the LTTE : please do not recruit children for armed conflict. Children are the most precious treasure of any community, any country ; indeed of the world.

The heritage and culture of a community of people can be carried forward only if their children lead a normal childhood, in freedom. Every opportunity must be theirs, for blossoming forth unhindered, with all their fundamental right guaranteed and with adequate education. Then they will grow up to be responsible adults, capable of leading fruitful lives.

Fifty five years ago, when we shed our colonial shackles and took over responsibility for our future as a nation, those who struggled gallantly for this freedom had visions of a peaceful country, with a prosperous economy and happy and enlightened people. We must achieve that dream.

Let us today rekindle that vision for Sri Lanka.

Chandrika Bandaranaike Kumaratunga

President

අග්‍රාමාත්‍යතුමාගෙන් - பிரதமரிடமிருந்து - From the Prime Minister

ජනාධිපති කාර්යාලය
පුස්තකාලය

සියළු ජන කොටස් අතර සමගිය ඇති කොට විදේශීය ආධිපත්‍යයට යටත්ව තිබූ ශ්‍රී ලංකාව, එම ග්‍රහණයෙන් මුදවා නිදහස් හා නිවහල් රටක් බවට පත්කර ගැනීමට අපේ ප්‍රථම අග්‍රාමාත්‍ය මහාමාන්‍ය ඩී. එස්. සේනානායක මැතිඳුන් මෙයට වසර පනස් පහකට ප්‍රථම සමත් විය. එහෙත් ලබාගත් නිදහස අර්ථවත් කරන්නට එදා මෙදා තෙක් රට පාලනය කළ නායකයන්ට ඉමහත් වෙහෙසක් දරන්නට සිදු විය.

විටින් විට දළු ලමින් ආ අසමගිය හා වාද, භේද නිසා රටේත්, ජනතාවගේත් නිදහසට කෙතරම් බලපෑමක් ඇති කළාදැයි කිවහොත් පුරා දශක දෙකක පමණ කාලයක් උතුරු නැගෙනහිර පළාත්වල ජනවාර්ගික ගැටුමක් පැවතිණි. රටේ අනෙකුත් ප්‍රදේශවල භීෂණය දක්නට ලැබුණි.

යුද්ධයේ හා භීෂණයේ අනිටු ඵල නිමා කොට, සාමයේ දොර කවුළු විවර කරමින් එක ම රටක් තුළ එක ම ජාතියක් වශයෙන් නිදහසේ ජීවත්වීමට හැකි සාමකාමී පසුබිමක් සැකසෙමින් පවතින මේ අවස්ථාවේ දී අප ලබාගත් නිදහසේ නිසි ඵල ලබා ගැනීමට නම් ජාති, කුල, ආගම් හා අනෙකුත් භේද වලින් තොර යුගයක් උදා කරගත යුතුව ඇත. එවැනි යුගයක් බිහිකොට රට තුළ සාමය හා සමගිය ඇති කරවා ආර්ථික, සමාජයීය හා සංස්කෘතික වර්ධනයක් උදා කිරීමේ පරම පවිත්‍ර චේතනාවෙන් ක්‍රියාවට නංවා ඇති සාම ප්‍රයත්නය මල්ඵල ගැන්වීමට මෙම උතුම් දිනයේ දී අපි අදිටන් කර ගනිමු. අප අතර අන්‍යොන්‍ය අවබෝධය, සමගිය හා සහෝදරත්වය ගොඩ නගා ගනිමු.

ශ්‍රී ලංකාවේ හා විදේශීය රටවල වෙසෙන ශ්‍රී ලාංකික ජනතාව වෙත මගේ උණුසුම් සුභාශිංසන ඉමහත් සතුටින් පිරිනමමි.

- රනිල් වික්‍රමසිංහ

අග්‍රාමාත්‍ය

எல்லா இனத்தவரையும் ஒற்றுமையாக்கி, அந்நிய ஆதிக்கத்திலிருந்து இலங்கையை மீட்டு, சுதந்திரமும் சுபீட்சமும் உள்ள நாடாக மாற்றுவதில், இற்றைக்கு ஐம்பத்தைந்து வருடங்களுக்கு முன்னர், எமது முதலாவது பிரதம மந்திரி மாண்புமிகு டீ.எஸ். சேனாநாயக்க அவர்கள் மாபெரும் வெற்றியை ஈட்டினார். ஆயினும், அந்த சுதந்திரத்தை அர்த்தமுள்ளதாகப் பேணுவதற்கு, அன்றுமுதல் இன்றுவரை நாட்டை ஆண்ட தலைவர்கள் பாடுபடவேண்டியவர்களாயினர்.

அடிக்கடி உருவாகிய ஒற்றுமையின்மை, கருத்துவேற்றுமைகள் காரணமாக, நாட்டினதும் நாட்டு மக்களதும் சுதந்திரத்திற்கு எவ்வளவு பாதிப்பு ஏற்பட்டதென்றால், இரு தசாப்தங்களாக வடக்கு கிழக்குப் பிரதேசங்களில் இன மோதல்கள் இடம்பெற்றன; நாட்டின் ஏனைய பகுதிகளில் வன்முறைகள் மலிந்து காணப்பட்டன.

யுத்தத்தினதும் வன்முறையினதும் கேடுகளை ஒழித்து, சமாதானத்துக்கான கதவுகளைத் திறந்து, ஒரே நாட்டில் ஒரே இனமாக சுதந்திரத்துடன் வாழ்வதற்கு ஏற்ற அமைதிச் சூழல் உருவாகிக்கொண்டிருக்கும் இத்தருணத்தில், நாம் பெற்றுள்ள சுதந்திரத்தின் பயனைப் பெறுவதற்கு இன, மத, குல பேதங்கள் அற்ற ஒரு யுகத்தை உருவாக்குதல் வேண்டும். அத்தகைய ஒரு யுகத்தை உருவாக்கி நாட்டில் அமைதியையும், சமாதானத்தையும் ஏற்படுத்தி, பொருளாதார, சமூக மற்றும் கலாசார அபிவிருத்தியை மேம்படுத்தும் உன்னத நோக்கில் மேற்கொள்ளப்படுகின்ற சமாதான முயற்சிகள் எல்லாவற்றையும் வெற்றிபெறச் செய்வதற்கு இந்நந்நாளிலே நாம் உறுதிபூணுவோமாக. எம்மத்தியில் பரஸ்பர நல்லெண்ணத்தையும், சமாதானத்தையும் சகோதரத்துவத்தையும் கட்டியெழுப்புவோமாக.

இலங்கையிலும் வெளிநாடுகளிலும் வாழுகின்ற இலங்கை மக்கள் அனைவருக்கும் எனது இனிய நல்வாழ்த்துக்கள் உரித்தாகட்டும்.

ரணில் விக்ரமசிங்க
பிரதம மந்திரி

Our first Prime Minister Rt. Hon. D.S. Senanayake was successful fiftyfive years ago, to make Sri Lanka a free and independent country by establishing unity among all communities and relieving the foreign domination to which our country was subjected to. However, the leaders who ruled the country then and now had to exert a great deal of effort to make the independence so gained meaningful.

Disunity and differences, which developed from time to time, affected the freedom of the country and the people to the extent of an ethnic conflict in the North-East for a period of about two decades. Violence was also prevalent in other parts of the country.

At this stage when a peaceful environment is being formed where all can live freely as one nation, ending the adverse effects of war and violence and opening the doors of peace, we have to usher in an era devoid of racial, caste, religious and other differences if we are to enjoy the benefits of the independence we gained.

Let us resolve on this noble day to make the peace effort a success, which has been launched with the pure intention of restoring peace and unity in the country and ushering in economic, social and cultural development. Let us build up mutual understanding, unity and brotherhood among us.

I have great plesure in offering my warmest greetings and best wishes to Sri Lankans living here and abroad.

Ranil Wickremesinghe
Prime Minister

ඉලක්කය

task, but a mus

ජනාධිපති කාර්යාලය
පුස්තකාලය

යළි පුබුදමු ශ්‍රී ලංකා

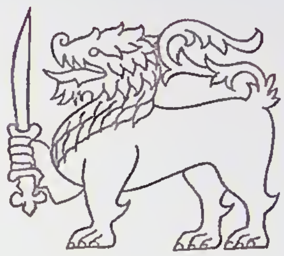

නිදහසින් අඩ සියවසකටත් වැඩි කාලයක් ගත වී හමාර ය. එයිනුත් හරි අඩකට ආසන්න කාලයක් උතුරේත් දකුණේත් අන්තවාදී කොටස් විසින් අවුළවාලූ අත්තනෝමතික යුද්ධය වෙනුවෙන් අපි අපේ ජීවිත කැප කළෙමු. ඒ අඳුරු අතීතය පසෙක ලා ශ්‍රී ලංකාව යළි පුබුදුවාලීමේ කාලය දැන් එළැඹ ඇත. යුද ගිනි මැද ඇවුණු හා දුර්වල කළමණාකාරිත්වය හේතුවෙන් බිඳ වැටුණු රටක් යළි ගොඩනැඟීම භාර දූර වගකීමකි. 55 වැනි නිදහස් සමරුවේ දී දේශය පුබුදුවා අලුත් රටක් ගොඩනැඟීම සඳහා එක් වීම සමස්ත ප්‍රජාවගේ ම පරම යුතුකමයි.

1948 නිදහස ලබන විට ආසියාවේ ප්‍රමුඛ පෙළේ ආර්ථිකයක් ශ්‍රී ලංකාව සතු ව තිබිණි. එය දෙවෙනි වූනේ ජපානයට පමණි. එදා සිංගප්පූරුව කිවේ තමන්ට තවත් ලංකාවක් විය යුතු බවයි. නමුත් ඉන් 55 වසරකට පසු අද අපි සිංගප්පූරුවක් වන්නට වෙර දරමු. දෙරට අතර පරතරය අහසට පොළොව මෙනි.

මෙයට වැරදිකරුවන් කවුරු දැයි සොයනවාට වඩා, වැරදුනේ කොතන ද? එය නිවැරදි කර ගන්නේ කෙසේ ද? යන්න සොයා බැලීම අද දවසේ වැදගත් ම කාර්යයක් වී තිබේ. ඉංග්‍රීසීන් ගෙන් ලද නිදහස වඩා අර්ථවත් ව ශ්‍රී ලාංකිකයන් වන අප සියල්ලන් ම භුක්ති විඳ ඇත්දැයි අප අප ගෙන් ප්‍රශ්න කර ගත යුතු කාලය දැන් එළඹ ඇත. සෝල්බරි කොමිසම යටතේ 1948 පෙබරවාරි 04 වන දා ශ්‍රී ලංකාව බ්‍රිතාන්‍ය කිරීටයෙන් නිදහස් වන විට ලොව බොහෝ තැනෙක සිදු වූවාක් සේ මෙරට සිටි සුළු ජාතීන්ට ද අනාරක්ෂිත බවක් හැඟෙන්නට ඇත. මහා ගින්නක ගිනි පුපුරු මෙන් 'පනහට පනහ' වැනි කතාබහ ඇසෙන්නට ඇත්තේ එබැවිනි.

කෙසේ වුවත් 1947න් ඇරඹි ඩී. ඇස්. සේනානායක යුගය රටේ කෘෂිකර්මාන්තයේ නව ප්‍රබෝධයක් ඇති කළේ ය. සෑම බිම් අඟලක් ම අස්වද්දමින් රට ස්වයංපෝෂිත කිරීම එතුමන් ගේ මූලික සංකල්පයක්

විය. සිංහල රජ සමයෙන් පසු සියවස් ගණනකින් ආපස්සට ගිය රටේ වාරි හා කෘෂිකර්මාන්තය යළි නව පණක් ලද්දේ ය.

සඟ, වෙද, ගුරු, ගොවි, කම්කරු යන පංච මහා බලවේගය සමඟ පනස් හයේ මහ මැතිවරණයෙන් එස්. ඩබ්. ආර්. ඩී බණ්ඩාරනායක මහතා අගමැති වීමත් සමග රටේ ඉතිහාසයට තවත් පරිච්ඡේද කිහිපයක් ම එක් කෙරිණි. ජනසතු ව්‍යාපාර වැනි නව සංකල්ප පමණක් නො ව රාජ්‍ය භාෂා පනත වැනි මත භේදයට තුඩුදුන් පියවර රැසක් ද ඉදිරිපත් කළේ ය. කෙමෙන් කෙමෙන් ලියලමින් තිබූ ජනවාර්ගික අරගලයනට විසඳුම් සෙවීම් වස් එතුමා එවකට ෆෙඩරල් පක්ෂයේ නායකයා වූ එස්. ජේ. වී. චෙල්වනායගම් මහතා සමඟ බණ්ඩාරනායක - චෙල්වනායගම් ගිවිසුම 1957 දී අත්සන් කළේ ය. නමුත් සිංහල අන්තගාමී කොටස්වල දැඩි පීඩනය හේතුවෙන් ඔහු ඒ ගිවිසුම ඉරා දැමුවේ, 'මෙහි ප්‍රතිඵලය ආනාගත පරපුර කවදා හෝ අත් විඳිවී' යැයි කියමිනි.

මේ අතරතුර රටේ සංවර්ධන වේගය මන්දගාමී වුවා සේ ම ජනවාර්ගික අර්බුදය ක්‍රමයෙන් හිස ඔසවන්නට විය . මෙයට පිළියම් ලෙස 1965 දී ඩඩ්ලි සේනානායක අග්‍රාමාත්‍යවරයා නැවත වතාවක් ඩඩ්ලි චෙල්වනායගම් ගිවිසුම ක්‍රියාවට නැංවීමට උත්සහ දැරී ය. එහෙත් විවිධ මතවාද හා බලපෑම් මත එය ද අසාර්ථක විය.

ශ්‍රී ලංකා ඉතිහාසයේ නව පරිච්ඡේදයක ඇරඹුම ඇති වන්නේ 1970 පැවති මහා මැතිවරණයේ දී එතෙක් පැවති එක්සත් ජාතික පක්ෂ රජයෙන් සිරිමා බණ්ඩාරනායක අගමැතිනිය රට භාර ගැනීමත් සමඟයි.

1. ඊළාම් යුද්ධයට මුල පිරූ 83 ජූලි කලබල
July '83 riots considered the commencement of Eelam War

2. ජනාධිපති ජේ. ආර්. ජයවර්ධන සහ ඉන්දිය අගමැති රජීව් ගාන්ධි
1987 ජූලි මස කොළඹ දී ඉන්දු ලංකා සාම ගිවිසුම අත්සන් කිරිම
President J.R. Jayewardene and Indian Premier Rajiv Gandhi sign the
Indo-Lanka Peace Accord in July '87 in Colombo

3. ජනාධිපති ප්‍රේමදාස 89 වසරේ දි සුචරිතයේ දි එල්. ටී. ටී. ඊ.
නියෝජිතයන් සමඟ කතාබහක - සාමය සඳහා වෑයමක
President Premadasa during his talks with
LTTE representatives in '89 in Sucharitatha

4. ජනාධිපති චන්ද්‍රිකා බණ්ඩාරනායක කුමාරතුංග බලයට පැමිණීමෙන් පසු
95 වර්ෂය මුල යාපනයේ දි රජයත් එල්. ටී. ටී. ඊ.යත් අතර සාකච්ඡා පැවැත්විණි
Government-LTTE negotiations in Jaffna in early '95, after President
Chandrika Bandaranaike Kumaratunga assuming office

නව රජය බලයට පත් වී අවුරුද්දක් යන්නට මත්තෙන් මෙරට ඉතිහාසයේ පළමු වතාවට වාමාංශික සන්නද්ධ කැරැල්ලක් 1971 අප්‍රේල් මාසයේ දී හට ගැනිණි. පවතින රජයක් සන්නද්ධ ප්‍රහාරයකින් පෙරළා දැමීමේ අරමුණින් ජනතා විමුක්ති පෙරමුණ මෙහෙය වූ පළමු අසාර්ථක කැරැල්ල මෙයයි.

තමන් ලද ප්‍රබල ව්‍යවස්ථාදායක බලතල ප්‍රයෝජනයට ගනිමින් බණ්ඩාරනායක මැතිනිය 1972 නව ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවෙන් ශ්‍රී ලංකාව ජනරජයක් ලෙසට නම් කළා ය. මේ සඳහා පැවති ව්‍යවස්ථාදායක සභා ක්‍රියා දාමයේ දී සුළු ජාතීන් ගේ හඬට ඉඩකඩ ලබා දුන්නේ නැතැයි ද චෝදනා නැඟිණි. 70 -77 රජය ගෙන ගිය ආර්ථික ප්‍රතිපත්ති නිසා රටේ සමාජ ආර්ථික සංවර්ධන ඉතා පහළ මට්ටමකට වැටුණි.

අවි නිහඬ කරවමින් සාම ගිවිසුමට අත්සන් තැබූ ඓතිහාසික මොහොත
A historic step to make the guns silent

1977 දී අතිමහත් බහුතරයකින් බලයට පත් වූ ජේ. ආර්. ජයවර්ධන රජය ඒ ආර්ථික ප්‍රතිපත්ති කණපිට හරවා විවෘත ආර්ථිකයක් හඳුන්වා දුන්නේ ය. එවකට සිය වෙළෙඳපොළ විවෘත කළ එක ම දකුණු ආසියා රට ශ්‍රී ලංකාව විය. ඉන්දියාව පවා සිය වෙළෙඳපොළ විවෘත කළේ ඊට වසර 14 කට පසුවයි. නව පෙරළිකාර ආර්ථික ප්‍රතිපත්තීන් නිසා ජයවර්ධන යුගයේ මුල් වසර තුළ දී ම සියයට අටක ආර්ථික වර්ධන වේගයක් පවත්වා ගැනීමට ශ්‍රී ලංකාවට හැකි විය.

කඩිනම් මහවැලි ව්‍යාපාරය වැනි යෝධ සංවර්ධන යෝජනා ක්‍රම ඇරඹී, නව තාක්ෂණය හා කර්මාන්ත රට පුරා පැතිරිණි. රැකියා අවස්ථා සුලබ විය. 1978 ජයවර්ධන මැතිතුමා විසින් රටට හඳුන්වා දුන් නව ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවෙන් විධායක ජනාධිපති ක්‍රමය ද බිහි විය. නමුත් ජාතිවාදයේ ගිනිදැල් කෙමෙන් කෙමෙන් රට වෙළා ගත්තේ ය. 1983 ජූලි කෝලාහලවලින් ඊළාම් යුද්ධය ඇරඹුණැයි ඉතිහාසයේ ලියවිණි. ද්‍රවිඩ ඊළාම් විමුක්ති කොටි සංවිධානය රට දෙකඩ කර වෙන ම ඊළාම් රාජ්‍යයක් බිහි කිරීමේ අරමුණින් ප්‍රබල ගරිල්ලා සංවිධානයක් බවට පත් විය.

මෑත ඉතිහාසයේ ශ්‍රී ලංකාවට විදේශීය හමුදාවක ආගමනය සිදු වූයේ 1987 ඉන්දු - ලංකා ගිවිසුම අත්සන් කිරීමෙන් පසුවයි. නමුත් ඉන්දියානු සාම සාධක හමුදාවට පවා එල්.ටී.ටී.ඊ ය මෙල්ල කිරීම උගහට විය.

ඉන්දිය සාම සාධක හමුදා ආගමනය හා ඉන්දු - ලංකා ගිවිසුම පාදක කර ගනිමින් ජනතා විමුක්ති පෙරමුණ සිය දෙවැනි සන්නද්ධ 'විප්ලවය' ඇරඹුවේ ය. දහස් ගණනින් තරුණ ජීවිත බිලිගත් මේ ප්‍රචණ්ඩකාරී සමය වසර තුනකට වඩා වැඩි කාලයක් පැවැතිණි.

අගමැති රනිල් වික්‍රමසිංහ සහ එක්සත් ජාතීන් ගේ මහා ලේකම් කොෆි අනාන් - දැයේ කීර්ති නාමය යළි ඇති කරලීමේ මෙහෙවරක ආරම්භය
Urgent steps were taken to re-established the goodwill with the United Nations - Premier Wickremesinghe and UN Secretary General Kofi Annan

අගමැති වික්‍රමසිංහ ඉන්දිය අගමැති වජ්පායි සමඟ -
ශ්‍රී ලංකාවේ සාම වෑයමට ඉන්දිය සහය
Realising the importance of the Indian support for peace in Sri Lanka, the government always kept them informed on each and every vital step of the process. PM with Indian Premier Vajpayee during such a visit.

1989 දී ජනාධිපති ධූරයට පත් රණසිංහ ප්‍රේමදාස මහතා නව සමාජ ආර්ථික ව්‍යාපෘති රැසක් හඳුන්වා දුන්නේ ය. ඒ සමඟ වසර ගණනක් පුරා ඇවිළෙමින් තිබූ ජාතිවාදී ගින්නට විසඳුම් සෙවීම සඳහා එල්.ටී.ටී.ඊ ය සමඟ සාකච්ඡා ඇරඹිණි. නමුත් අවසාන ප්‍රතිඵලය වූයේ රණසිංහ ප්‍රේමදාස ජනාධිපතිතුමා මරාගෙන මැරෙන බෝම්බකරුවකු අතින් 1993 මැයි පළමු වෙනිදා ඝාතනය වීමයි. ඉන්පසු ව ඇරඹි ඩී.බී. විජේතුංග - රනිල් වික්‍රමසිංහ යුගය පැවතියේ වසරක් වැනි කෙටි කාලයක් වුවත් එය රටේ ආරක්ෂාව හා සමාජ සුභ සිද්ධිය සඳහා සැලකිය යුතු ප්‍රගතියක් පෙන් වූ වසරකි.

අගමැති වික්‍රමසිංහ ජපානයේ අගමැති කොයි සුමි සමඟ ටෝකියෝවේ දී -
50 දශකයේ අග භාගයේ දී ජාතියක් ලෙස යළි ඉපදීමට ජපානයට ශක්තියක් වූයේ ශ්‍රී ලංකාවයි. අඩ සියවසකට පසු ශ්‍රී ලංකාවට අත්වැලක් වූ ජපානය
Ceylon was instrumental in rebuilding the Japanese nation in the late '50s. Japan, today, is playing a major role to create a more vibrant Sri Lankan nation after half a century.
PM with his Japanese counterpart Koizumi in Tokyo

අගමැති රනිල් වික්‍රමසිංහ මහතා එක්සත් ජාතීන් ගේ මහා මණ්ඩලය ඇමතීම -
පාරාදීසයක බිඳුණු ප්‍රතිරූපය යළි ගොඩ නැගීම
Efforts on international level to regain the lost image of a paradise -
Prime Minister Ranil Wickremesinghe addressing the
United Nations General Assembly

සාමයත් සමෘද්ධියත් රටට ළඟා කිරීමේ ප්‍රතිඥාව ඇති ව 1994 දී චන්ද්‍රිකා බණ්ඩාරනායක කුමාරතුංග මැතිණිය ජනාධිපති ධූරයට පත් වූවා ය. බලයට පත් වී මුල් මාස කිහිපය ඇතුළත එල්.ටී.ටී.ඊ ය සමඟ පැවති සාම කථාබහ බිඳ වැටුණෙන් 'සාමය සඳහා වූ යුද්ධයකට' පොදු පෙරමුණු රජය පිළිපන්නේ ය. රටේ ආර්ථිකයට මහා බරක් වූ යුද්ධ වියදම සෑම සමාජ ස්ථරයකට ම අහිතකර බලපෑම් එල්ල කළේ ය. නමුත් යුද්ධයේ උච්චත ම අවස්ථාවේ දී පවා ජනාධිපතිනිය දැඩිව ප්‍රකාශ කළේ, ශ්‍රී ලංකාවේ ජනවාර්ගික ප්‍රශ්නයට දේශපාලනමය මිස යුදමය විසඳුමක් නො ගැළපෙන බවයි. මේ නිසා ම ඇය ගේ රජය පුළුල්

බලය බෙදා හැරීමක් යෝජනා කළේ ය. දෙපාර්ශවය අතර සාකච්ඡා ඇරඹීම සඳහා පහසුකම් සලසන්නකු සේ ඉදිරිපත් වන්නැයි නෝර්වේ රජයට ඇරයුම් කෙරිණි. මේ සියල්ල අතරතුරේ ඇය ද මරාගෙන මැරෙන බෝම්බයකින් දිවි ගලවා ගත්තේ මහත් ආශ්චර්යයකින් මෙනි.

චන්ද්‍රිකා බණ්ඩාරනායක කුමාරතුංග මැතිණිය විධායකයේ සිටිය දී ම මෙරට ජනතාව රනිල්

මාධ්‍ය වෙත මිත්‍රත්වය හා බැඳුණු තුලනාත්මක දැක්මක්
A friendly and balanced approach towards media

වික්‍රමසිංහ ගේ එක්සත් ජාතික පෙරමුණට ව්‍යවස්ථාදායකයේ බලය ලබා දුනි. 'යුද බිය නැති රටක් - දුක් ගිනි නැති හෙටක්' සඳහා ප්‍රතිඥා දෙමින් රනිල් වික්‍රමසිංහ යුගය ඇරඹිණි. 2002 පෙබරවාරි 22 වැනි දා එල්.ටී.ටී.ඊ ය සමඟ අවබෝධතා ගිවිසුමක් අත්සන් කෙරුණු අතර, නව දින කිහිපයකින් එය වර්ෂ පූර්ණය සමරන්නේ ස්ථිර සාම ගිවිසුමක් සඳහා මඟ එළිපෙහෙළි කරමිනි. නැවත යුද්ධයකට යාමේ අවශ්‍යතාවයක් නැතැයි එල්.ටී.ටී.ඊ ය කියයි. එක ම රටක් තුළ දමිළ ජනතාව ගේ අයිතිවාසිකම් සුරැකෙන දේශපාලන ව්‍යුහයක් පිළිගැනීමට තම සංවිධානය සූදානම් යැයි ඔවුහු කියති. නිදහසින් වසර 29 කට වැඩි කාලයක් පුරා ලංකා ධරණිතලය ලෙයින් නැහැ වූ කෲර යුද්ධයක

අගමැති වික්‍රමසිංහ එල්. ටී. ටී. ඊ. න්‍යායාචාර්ය ඇන්ටන් බාලසිංහම් සමඟ ඔස්ලෝහි දී - ඒකීය ජන කොටසක් තුළින් ශ්‍රී ලාංකීය ජයග්‍රහණය *(ඉහළ)*
Unite we - Sri Lanka win, Premier Wickremesinghe with LTTE theoretician Dr. Balasingham in Oslo (*top*)

කොළඹට සේ ම මීමුරේටත් සමානාත්මතාවයේ සංකල්පයෙන *(දකුණ)*
A Common touch to all - whether in Colombo or Meemure (*right*)

නිමාවකට අද අපි එළැඹ සිටිමු. සැබෑ නිදහසක අරුත සම්පූර්ණ වන්නට නම් මෙය තාවකාලික සාමයක් නො ව, ස්ථිර සාමයක් විය යුතු ය.

සාමය සිහිනයක් නො වී සත්‍යයක් වීමට නම් ශ්‍රී ලංකාව යළි පුබුදුවා අලුත් රටක් ගොඩනැගීමට අධිතාලම් දැමිය යුතු ය. සාමයේ ප්‍රතිලාභ කඩිනමින් පොදු ජනතාව වෙත ලබාදිය යුතු ය. 55 වැනි නිදහස් සමරු දිනයේ දී ශ්‍රී ලංකාව යළි පුබුදුවාලීමේ ඒ මහඟු කාර්යය සඳහා රොද බැඳෙමු.

ජාතියේ අද්විතිය නායකයන් ගමන් කළ මඟෙහි ම....
Following steps of the Father of the Nation

மீட்சி பெறும் இலங்கை

சிங்கள, தமிழ், முஸ்லிம், பர்கர் சமூகங்களைச் சேர்ந்த நாட்டுப்பற்றுள்ள நம் முன்னோர்களால் ஐம்பது வருடங்களுக்கு முன்னர் புனிதமான முறையில் பெற்றுக்கொடுத்த சுதந்திரத்தின் இன்பத்தை நுகர்ந்த நாம் இன்று அந்தச் சுதந்திரத்தினை தேடி கடினமாக நீண்ட வழிப்பயணத்தைத் தொடர்ந்துகொண்டு இருக்கின்றோம்.

அந்தோ, அவ்வாறு பேணப்பட்ட முன்னைய சுதந்திர யுகத்தின் பெரும்பகுதி எவ்வாறாயினும் நாசம் விளைவிக்கும் அர்த்தமற்ற யுத்தத்தால் மூழ்கடிக்கப்பட்டுள்ளது.

அதுவும் தற்போது நீடிக்கின்ற பொருளாதார மற்றும் சமூக பலவீனத்திற்குக் காரணமான உயிருக்கு உலைவைக்கும் இந்த மோதலுக்கு முடிவொன்றைக் காணும்படியும், முன்னைய உன்னதமான பெருமையைப் பேணும்படியும் எழுப்பப்பட்ட கோசம் தற்போது தத்ரூபமான முறையில் நாட்டின் நாலாதிசைகளிலிருந்தும் முன்னெடுக்கப்படுவதைக் காணக்கூடியதாகவுள்ளது. அரசாங்கத்தின் தலைமையை ஏற்றுள்ள பிரதம மந்திரி ரணில் விக்கிரமசிங்க அவர்கள் சமாதான முன்னெடுப்புக்கு முதலில் காலடிவைத்ததைக் கொண்டு ஏற்பட்டுள்ள யுத்தநிறுத்தம் என்னும் முயற்சி செயலில் இருப்பதனால் அதிர்ஷ்டவசமாக நாடு இன்று எழுச்சிபெற்றுள்ள அடையாளம் தெரிகிறது.

இலங்கை, உலகப் படத்தில் ஒரு சுருங்கிய புள்ளியாகத் தென்பட்டாலும் ஆசிய பிரதேசத்திலே பொருளாதாரத்தில் ஒரு முக்கிய இடத்தை வகித்தவண்ணம் அப்போதைய பொருளாதாரத்தில் விற்பன்னர்கள் வியக்கும் வகையில் 1948 பெப்புருவரி 04 ஆந் திகதி சுதந்திரம் அடையும்போது ஜப்பானுக்கு அடுத்த ஸ்தானத்தில் பொருளாதார ஸ்திரம் பெற்றதாகத் திகழ்ந்தது. அதேபோன்று சிறிய நாடான சிங்கப்பூர் தற்போது உறுதியான ஒளிமயமான பொருளாதாரத்தைக் கொண்டு இருந்தாலும் அன்று இலங்கையின் மாதிரியைப் பின்பற்றக் கண்டிப்பாகவே முயன்றது. உறுதியாகவே தலைகீழாக மாறியுள்ளது. இன்று நாம் கடுமையாகவே முயல்கின்றோம் சிங்கப்பூரின் மாதிரியை எய்துவதற்கு.

இரண்டு நாடுகளுக்கும் இடையில் பாரிய அளவிலான பொருளாதார அபிவிருத்தி மற்றும் வாழ்க்கைத்தரத்திலும் சமானமின்மை காணப்படுவதை குறிப்பிடத் தேவையில்லை. நாடு வீழ்ந்துள்ள பயங்கரத்தன்மை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் மிகவும் சிக்கல்வாய்ந்ததாகவே உள்ளது. அதற்கான காரணகர்த்தாக்களைத் தேடிக் காலம்கடத்தாமல் அதளபாதாளத்திலிருந்து நாட்டை மீட்டெடுப்பதற்குத் துரிதமான பரிகார நடவடிக்கை எடுக்கப்படவேண்டியது அவசியத்திலும் அவசியமாகின்றது.

இத்தகைய ஏனைய நாடுகளில்போன்று இலங்கையிலும் சிறுபான்மைச் சமூகங்கள் நூறு ஆண்டுகளாக ஆங்கிலேயே குடியேற்ற நாட்டு ஆட்சிகள் வெளியேறிய பின்னர் தமக்குப் போதிய பாதுகாப்பில்லை என்ற உணர்வில் திளைத்துள்ளனர். தமிழ் தலைவர்களிடமிருந்து தொடர்ந்து எழுகின்ற அதிகாரப்பகிர்வுக்குச் சாதகமாக கோரிக்கைகள் இதனை உணர்த்துகின்றன.

பெரும்பாலும் நாநூறு ஆண்டுகள் நிலைத்திருந்த குடியேற்ற நாட்டு ஆட்சி ஆதிக்கம் இந்நாட்டின் விவசாயத்துக்கும், நினைப்பதற்கே அரிதான மகோன்னதமான நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களுக்கும் நாசம்விளைவிக்கும் அடிச்சுவட்டையே விட்டுச்சென்றது. சுதந்திர இலங்கையின் முதலாவது பிரதமர் மாண்புமிகு டீ. எஸ். சேனாநாயக்கா அவர்கள் சுதந்திரத்திற்கு முந்திய யுகத்தில் இருந்த விவசாய மற்றும் நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை உடனடியாக அபிவிருத்திசெய்து அன்று இருந்தவாறு ஒன்றையும் விடாது விவசாயத்திற்கு சிதைந்த நீர்ப்பாசன வேலைகளுக்குப் புதிய மெருகூட்டினார்.
இலங்கையின் அரசியல் மற்றும் சமுக வரலாற்றில் அடுத்த முக்கியமான மைல்கல் எஸ்.டபிள்யு.ஆர்.டி. பண்டாரநாயக்க அவர்கள் 1956 இல் அமோக பெரும்பான்மையுடன் பிரதம மந்திரியாகத் தெரிவுசெய்யப்பட்டதிலிருந்து நிலைநாட்டப்பட்டது.

உடனடியாக புதிய பண்டாரநாயக்கா அரசாங்கம் அறிமுகப்படுத்திய துணிகரமானதும் ஆக்கபூர்வமானதுமான நடவடிக்கைகள் சிக்கலானவையாக இருந்தாலும் உருவாக்கத்திலும் மற்றும் விடயங்களிலும் தேசியமயக்கொள்கையும் அரச கருமமொழி சட்டவாக்கமும் குறிப்பிடத்தக்கவை. எவ்வாறாயினும் எழுகின்ற இனப்பூசலுக்குத் தீர்வுகாணும் முயற்சியில் அவரின் துணிகரமான சளைக்காத நடவடிக்கைகள் விரைவில் சிங்கள பௌத்த அடிப்படைவாதிகளின் சினத்துக்கு உள்ளாகி ஈவிரக்கமின்றி சிதரடிக்கப்பட்டது. "எமது எதிர்காலச் சந்ததியினர் இந்த செயலின் பலனால் பாதிக்கப்படுவார்கள்" என்று அன்று பிரதமர் பண்டாரநாயக்கா அவர்கள் குறிப்பிட்டவராக மிகுந்த மனவேதனையுடன் பண்டாரநாயக்கா – செல்வநாயகம் உடன்படிக்கையை கிழித்தெறிந்தார்.

அதேபோன்று எரியும் பிரச்சினைக்குத் தீர்வுகாணும் வகையில் பிரதமர் டட்லி சேனாநாயக்கா அவர்கள் 1965 இல் கொண்டுவந்த சேனாநாயக்கா – செல்வநாயகம் உடன்படிக்கையும் துரதிஷ்டவசமான அதே துக்க விளைவையே சந்தித்தது.

இலங்கை வரலாற்றில் புதிய அத்தியாயமொன்றை உலகின் முதல் பெண் பிரதமர் திருமதி ஸ்ரீமாவோ பண்டாரநாயக்கா அவர்கள் அன்றைய ஐ.தே.க. அரசாங்கத்தை 1970 பொதுத் தேர்தலில் அமோகவெற்றியைப் பெற்றதன்மூலம் நிலைநாட்டினார். அவரின் பிரதமர் பதவியின் ஓராண்டு பூர்த்திக்குச் சற்று முன்னர் ஏப்ரல் 1971 இல் ஜனநாயக முறையில் தெரிவுசெய்யப்பட்ட அரசாங்கம் ஒன்றை எடுத்தெறியும் முதல் முயற்சியாக மார்க்சீயவாத மக்கள் விடுதலை முன்னணி தோல்வி சாத்தியமான எழுச்சியொன்றை மேற்கொண்டது. திருமதி பண்டாரநாயக்க அவர்கள் 1972 இல் இலங்கைக் குடியரசின் புதிய அரசியலமைப்பை அறிமுகப்படுத்துவதில் மூலகர்த்தாவாக விளங்கினார். எவ்வாறாயினும் சிறுபான்மையினர் அரசியலமைப்பு முன்னெடுப்புக்களில் பங்குபற்றும் சந்தர்ப்பங்களிலிருந்து விலகியிருப்பதில் அவர்கள் ஆழமான கவனத்தைச் செலுத்தினர். மூடிய பொருளாதாரக் கொள்கைகள் அவரின் அரசாங்கத்தினால் மேற்கொள்ளப் பட்டதனால் நாட்டு மக்கள் சொல்லொணா பாரிய கஷ்டங்களுக்கு முகங்கொடுக்க நேர்ந்தது.

அதியுயர் மக்கள் ஆணையுடன் 1977 இல் ஆட்சியமைத்த ஜே.ஆர். ஜெயவர்தன அரசாங்கம் திறந்த பொருளாதாரக் கொள்கையை முன்வைத்து அந்த அசாதாரண நிலைமை மீண்டும் ஏற்படாதவாறு நிலைமையைத் தலைகீழாக மாற்றியது. அவருடைய பதவிக்காலம் முதலில் பிரதம மந்திரியாகவும் பின்னர் நிறைவேற்று முன்னதாக தெற்காசிய நாடுகளிடையே வர்த்தகத்தைத் திறந்துவிடும் அதிகாரமுள்ள சனாதிபதியாகவும் இருந்துகொண்டு, இந்தியாவை விட 14 ஆண்டுகள் முதலாவது நாடாக இலங்கை வருவதை அவர் கண்டார். பொருளாதார அபிவிருத்திக்கு முக்கியத்துவம் வழங்கிக்கொண்டு துரித மகாவலி அபிவிருத்தித் திட்டத்தை உள்ளடக்கியதாக தீவிர அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் ஒரு தொகுதியை ஜே. ஆர். அரசாங்கம் புதிய தொழில்நுட்பத்தையும் புதுமைசார்ந்த கைத்தொழில்களையும் அறிமுகப்படுத்துவதன்மூலம் முன்வைத்தது. இந்த அற்புதமான ஓராண்டு காலகட்டத்திற்குள்ளான "புரட்சியின்" காரணமாக இலங்கை வரலாற்று ரீதியான எட்டுவீத வளர்ச்சியை எய்தியது. அவரால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட நிறைவேற்று அதிகாரம்வாய்ந்த சனாதிபதி முறையானது இலங்கை அரசியலமைப்பு வரலாற்றிலே மற்றுமொரு முக்கிய இடத்தைப் பெறுகிறது.

அதேநேரத்தில் வருந்தக்கூடிய இனவாத ஒற்றுமையின்மை மற்றும் பூசலின் தீச்சுவாலை நாட்டில் பரவியதைக் காணக்கூடியதாக இருந்தது. 1983 ஜூலையில் ஒரு யுத்தம் மூண்டது. பரவலான இனவாத குழப்பத்துடனும், தமிழ் ஈழ விடுதலைப் புலிகள் இயக்கம் (LTTE) கிளர்ந்தெழுந்து இலங்கையின் உத்தமமான தன்னாதிக்கமுள்ள ராஜ்யத்துக்குச் சவாலாகத் தனிநாடொன்றை உருவாக்கும்

நோக்கத்துடன் பயங்கர கெரில்லா பாணியில் ஆயுதம் ஏந்தியவர்களாகவும் ஏற்பட்டது.

இலங்கை மண்ணில் வெளிநாட்டுப்படை அணியின் வருகையும், சனாதிபதி ஜயவர்த்தனா இந்தியப் பிரதமர் ராஜீவ் காந்தி ஆகியோர் இந்து–இலங்கை உடன்படிக்கையில் கைச்சாத்திட்டமையும் இலங்கை நாட்டில் அண்மைய வரலாற்றில் இடம்பெற்ற மிக முக்கியமான நிகழ்வாக அமைகிறது. எவ்வாறாயினும் எல்.ரீ.ரீ.ஈ.ஐ. மேலாதிக்கம் செலுத்தும் வல்லமை அவ்வளவு எளிதாக புகழ்பெற்ற இந்திய அமைதிகாக்கும் படையணிக்குச் சாத்தியமாகவில்லை.

மீண்டும் ஒருமுறை மக்கள் விடுதலை முன்னணி (JVP) உயிர்த்தெழுந்து மற்றுமொரு பயங்கரவாத போர்வையில் இந்து இலங்கை உடன்படிக்கையையும், இந்திய அமைதிகாக்கும் படையின் வரவையும் எதிர்க்கும் நோக்கத்தில் மூன்றாண்டுகள் நீடித்த பாழாய்ப்போன எழுச்சியின் காரணமாக ஆயிரக்கணக்கான அப்பாவி இளம் உயிர்களைப் பலியாக்கியது.

1989 இல் அரசுகட்டில் ஏறிய சனாதிபதி பிரேமதாச அவர்களால் எவ்வளவோ முன்பிருந்தே புதிய சமுக பொருளாதார நடவடிக்கைத் தொடர்கள் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டன. எல்.ரீ.ரீ.ஈ. உடன் பேச்சுவார்த்தையும் கீழ்மட்டத்தில் நடத்தப்பட்டது. எல்.ரீ.ரீ.ஈ. தற்கொலைக் குண்டுதாரியின் கொலைமுயற்சியால் சனாதிபதி பிரேமதாசா அவர்களின் வரலாற்றுத் தொடரும் முடிவெய்தியது. அதனையடுத்து சனாதிபதி டீ. பீ. விஜேதுங்கா அவர்களதும் பிரதமர் ரணில் விக்கிரமசிங்கா அவர்களதும் யுகம் சமுக பொருளியல்துறையில் குறிப்பிடத்தக்க முன்னேற்றத்துடன் ஓராண்டு மட்டும் நீடித்தது.

சமாதானத்தையும், செழுமையான எதிர்காலத்தையும் ஏற்படுத்துவதற்கான தெளிவான மக்கள் ஆணையுடன் சனாதிபதி சந்திரிக்கா பண்டாரநாயக்கா குமாரதுங்க அவர்கள் பதவிக்குவந்தார். முறிவடைந்த ஐந்து மாத கால எல்.ரீ.ரீ.ஈ. உடனான பேச்சுவார்த்தையுடன் "சமாதானத்துக்கான யுத்தம்" என வர்ணிக்கப்பட்ட பாரிய இராணுவ நடவடிக்கையை ஐக்கிய முன்னணி அரசாங்கம் உருவாக்கியது. அது நாட்டுப் பொருளாதாரத்தில் தாங்கமுடியாத தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது.

எவ்வாறாயினும், யுத்தத்தின் உச்சக்கட்டத்திலும் சனாதிபதி சந்திரிக்கா பண்டாரநாயக்க குமாரதுங்க அவர்கள் மோதலை இராணுவ வழிமுறைகளால் மாத்திரம் மட்டுப்படுத்த முடியாது ஆனால், அரசியல் பேச்சுவார்த்தை முயற்சிகள் ஊடாகவே அது சாத்தியமாகும் என்ற கருத்தையே கொண்டிருந்தார். அவ்வாறே, அவருடைய அரசாங்கம் இந்தியாவின் மாதிரியை விடவும் கூடுதலான பிரதேசங்களுக்கு ஆதிக்கமளிக்கும் ஒளிர்வான அரசியல்பொதியுடன் வெளிவந்தது. அரசாங்கத்திற்கும் எல்.ரீ.ரீ.ஈ. இயக்கத்திற்கும் இடையில் மத்தியஸ்தர்களாக நோர்வே நாடு அழைக்கப்பட்டது. இந்த இத்தனை ஆயத்தங்களுக்கும் இடையில் அவர் தற்கொலை குண்டுதாரியின் கொலைமுயற்சியிலிருந்து மயிரிழையில் உயிர்தப்பினார்.

சனாதிபதி சந்திரிக்கா பண்டாரநாயக்கா குமாரதுங்கா அவர்களை நிறைவேற்று அதிகாரமுள்ள தலைவியாக வைத்துக்கொண்டே 2001 ஆம் ஆண்டு பொதுத்தேர்தலில் பிரதமர் ரணில் விக்கிரமசிங்கவின் ஐக்கிய தேசிய முன்னணி (UNF)க்கு மக்கள் வாக்களித்து நாடாளுமன்றத்துக்குத் தெரிவுசெய்தது. இன்னமும் சில வாரங்களில் நாம் ஐக்கிய தேசிய முன்னணி அரசாங்கத்திற்கும் எல்.ரீ.ரீ.ஈ. அமைப்புக்கும் இடையில் கைச்சாதாத்தான நிரந்தர யுத்த நிறுத்த ஒப்பந்தத்தின் ஓராண்டு நிறைவைக் கொண்டாட இருக்கின்றோம். இது நாட்டின் நீண்ட சமாதானத்திற்கு வழி அமைக்கும் என்பது நம்பிக்கையாகும். தமிழ் மக்களுக்கு நீண்ட தாக்கத்தை ஏற்படுத்திய யுத்த வழிக்கு மீழும் நோக்கம் தமக்கில்லையென எல்.ரீ.ரீ.ஈ. இயக்கம் அறிவித்துள்ளது. அவர் ஒரேயடியாக ஈழம் எனும் தனிநாட்டுக்குக் கோரிக்கையிலிருந்து விடுபட்டுள்ளனர். அதேபோன்று நாமும் இரண்டு தசாப்தங்கள் நீடித்த பாழாய்ப்போன யுத்தத்தை முடிவுக்குக் கொண்டுவரும் வகையில் ஆரம்ப கட்டத்திலான நிலையான சமாதானத்திலே நோக்கம் கொண்டுள்ளோம்.

இது ஒரு வகையில் "கனவாக" இல்லாதிருக்கும் பட்சத்தில் ஆனால் இலங்கையின் செழுமைக்கு நிலைக்களனாக அமைவதற்காக ஸ்திரமான அடித்தளம் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் இடப்படுவது இன்றியமையாத தேவையாகும். சமாதானத்தின் இலாபப்பங்கு நாட்டு மக்களுக்கிடையில் அவர்களின் இனம், மதம், குலம், கோத்திரம் கருதாமல் பகிர்ந்தளிக்கப்பட வேண்டும்.

நாங்கள் சாத்தியமான தீர்மானத்தின் பேரில் கையும் கையும் கோர்த்த நிலையில் இலங்கையை மீட்டெடுப்பதற்காக ஒன்றுதிரள்வோம்.

ජනාධිපති කාර්යාලය
පුස්තකාලය

Regaining Sri Lanka

We, the Sri Lankans were blessed with the good fortune of enjoying the bliss of Independence precisely fifty five years ago, today, following an arduous long-drawn-out trek in quest of freedom made by our patriotic forefathers of all communities, Sinhala, Tamil, Muslim and Burgher.

Alas, a major part of the chequered post - independent era, however, has been engulfed in a devastating, senseless war.

A clarion call to put an end to the deadly conflict in toto and to restore the past pristine glory is now seen dramatically emerging from the four corners of the land which now remains economically and socially impoverished.

Fortunately, the Nation has now heaved a sigh of relief with a ceasefire set in motion by the Government of the incumbent Prime Minister Ranil Wickremesinghe as a first step in the on-going peace process.

Sri Lanka, a diminutive dot on the world map happened to be one of the leading economies in the Asian Region, surprisingly beating even the present economic giant, Japan to the second place at the time she gained independence on the 4th of February, 1948. So much so, tiny Singapore, now a strong, vibrant economy was then seriously contemplating to copy the then Ceylonese (the Sri Lankan) model. Ironically it is quite the reverse after fifty five years, today,

when we are fiercely struggling to be the type of Singapore. Needless to say, so vast is the disparity between the two countries in terms of economic development and living standards. The parlous situation into which the country has fallen is most critical at this juncture, and it is, therefore, absolutely necessary that speedy remedial action is taken to salvage the Nation from this abyss without wasting time in trying to find out who was responsible for the creation of such a situation.

It is common knowledge that the minority communities in Sri Lanka like in almost all such countries felt a sense of insecurity with the departure of the British Colonial Masters after hundreds of years of occupation. Subsequent demand by Tamil leaders for power-sharing would possibly be attributed to this concern.

Almost four hundred years of Colonial domination left a trail of destruction to the agriculture and the inconceivably marvellous irrigation works. The Rt. Hon. D. S. Senanayake, the first Prime Minister of Independent Sri Lanka who was synonymous with the development of agriculture and irrigation schemes in the immediate post-independent era, left no stone unturned in giving a new lease of life to the ruined irrigation works and in the revival of agriculture.

The political and social history of Sri Lanka recorded a yet another momentous milestone when S.W.R.D. Bandaranaike was elected Prime Minister with an unprecedented landslide in 1956. Soon after, the new Bandaranaike Government introduced bold and far-reaching measures, albeit, controversial, embodying, inter alia, the concept of nationalization and the Official languages legislation. However, his valiant and indefatigable effort to find a just solution to the growing ethnic conflict soon incurred the wrath of the Sinhala Buddhist chauvinists who foiled it ruthlessly. " Our future generations are bound to suffer inconsequence of this act" said Premier Bandaranaike, tearing in disgust, the Bandaranaike-Chelvanayagam Pact into pieces.

In a similar bid to address the burning issue, the Prime Minister Dudley Senanayake brought forth the Senanayake-Chelvanayagam Pact in 1965 and unfortunately this, too, met with the same fate.

A new chapter in Sri Lanka's history unfolded when Mrs. Sirimavo Bandaranaike, the world's first woman Prime Minister swept to a convincing victory in the 1970 General Elections over the then UNP regime. April 1971, just before the completion of her first year in office, saw an abortive uprising by the Marxist Janatha Vimukthi Peramuna (JVP) , the first of

its kind to overthrow a democratically elected Government. Mrs. Bandaranaike was instrumental in introducing a new Constitution of Republic of Sri Lanka in 1972. The minorities, however, expressed their grave concerns for not affording them an opportunity to participate in the Constitutional process. The closed economic policies adopted by her Government gave rise to untold hardship to the people at large.

The J. R. Jayewardena Government which came to power in 1977 with an overwhelming mandate in no time turned this chaotic situation almost upside down with a policy of an open economy. His tenure, firstly as the Prime Minister and afterwards as the first Executive President saw the country becoming the first South Asian Country to open its market 14 years earlier than India . Giving priority to economic development, J. R. Government launched a series of rapid development projects including the accelerated Mahaweli Development Project, whilst introducing new technology and innovative industries. Sri Lanka recorded a historic eight percent growth rate during the first year of this astounding 'revolution' . The introducing by him of the Executive Presidency was yet another landmark in the constitutional history of Sri Lanka.

In the meantime, regrettably the flames of ethnic disharmony and conflict were seen raging all over the country. The War broke out in July 1983 with widespread ethnic violence and the Liberation Tigers of Tamil Eelam (LTTE) rose up, armed up to the hilt as a fierce guerrilla outfit whose main objective was to carve out a separate state challenging the sovereignty and territorial integrity of Sri Lanka.

The presence of a foreign military force on Sri Lankan soil and the signing of the Indo-Sri Lanka Accord between President Jayewardena and Indian Prime Minister Rajiv Gandhi carved a significant niche in the recent history of Sri Lanka. However, overpowering the LTTE was not an easy task even for the mighty Indian Peace Keeping Force (IPKF).

Once again, the Janatha Vimukthi Peramuna (JVP) rose up in another insurgency in the guise of protesting against the Indo-Lanka Accord and presence of the Indian Peace Keeping Force (IPKF). Thousands of mostly innocent young lives were snuffed out by this three-year-long damning uprising.

Before long, a series of new socio-economic drives were launched by President Premadasa who assumed office in 1989. Negotiations with the LTTE also got underway. The episode,

however, ended with the assassination of President Premadasa by an LTTE suicide bomber. The President D.B. Wijetunga and Premier Ranil Wickremesinghe era lasted only for a year, but with a considerable improvement in socio-economic sectors.

President Chandrika Bandaranaike Kumaratunga swept to power with a clear mandate for ushering in peace and prosperity. With the dramatic collapse of the five-month-long talks with the LTTE, the PA Government mounted a massive military operation described as a "War for Peace", which resulted in unbearable burdens on the country's economy. However, even at the height of the war, President Chandrika Bandaranaike Kumaratunga was of the opinion that the conflict cannot be addressed through military means alone, but only through the process of political negotiations. Thus her Government came out with a vibrant political package to devolve powers to the regions, surpassing even the Indian model. Norway was invited to act as a facilitator between the Government and the LTTE. Amidst all manoeuverings, she managed to narrowly escape an attempt on her life by a suicide bomber.

At the 2001 General Elections, people voted in Premier Ranil Wickremesinghe's United National Front (UNF) to Parliament while President Chandrika Bandaranaike Kumaratunga remained the Executive. In a couple of weeks, we will be celebrating the first anniversary of the signing of the permanent ceasefire agreement between the UNF Government and LTTE. Hopefully, this will pave the way for ushering in a lasting peace in the country. The LTTE has announced in no uncertain terms that they do not want to return to the path of war as long as the aspirations of the Tamil people are met. They have already dropped their demand for a separate state of Eelam. Thus we are now on the threshold of a durable peace, ending a two-decade-long devastating war.

If this is not to be a mere pipe dream but a reality for a prosperous Sri Lanka, the foundation needs to be laid at this juncture of crucial importance. The Peace Dividends have to be shared amongst the people, irrespective of their ethnicity, religion, caste or creed.

We must resolve to positively rally round together, hand in hand to Regain Sri Lanka.

CONCEPT & DESIGN
Wijayabandara @ The DesignMaster

MAJOR PHOTOGRAPHY
Sudath Silva

PUBLISHED BY
Publicity Division of the Dept. of Govt. Information

PRINTED BY
Department of Government Printing, Sri Lanka

ජනාධිපති කාර්යාලය
පුස්තකාලය

ජනාධිපති
26 AUG 2023
පුස්තකාලය

Department of Government Information - Sri Lanka

February 4th 2003